

Пашлина тѣхъ.

— „Нѣ este аша, — хрмъ el кѣ îndatъ че а-  
челе импресиѡнї носедѣ сѣфлетѣл nostrѣ, el нѣ le маї  
ноате resista, — ми se адъ lorѣ кѣ тоатъ volѣnta-  
tea гѣндирилорѣ ми а simyirilorѣ. — Dar че zik cѣ?  
— ѡѣ vorbesk ѡие de lѣkrѣrї ne kare нѣ le кѣ-  
nowїї їrkѣ, ne kare нѣ le-аї їnчerkat.

Пашлина гѣдикъ okїї асѣнра lѣї, eї eraѣ xдаѡї  
de lakrimї, — Пашl o lѣъ de talie, ми frѣntea eї  
albѣ, vastѣ, нѣрѣ se anlekѣ ne xмерѣл lѣї.

— „O da, da, — гѣспѣnse ea, — e чева їn сѣ-  
флетѣл меѣ kare nare tot de o datъ кѣ їl anasѣ ми  
їl dilatѣ, — o пресимyїре de mare neserїqїre, ми tot  
de o datъ o dѣlче legѣnare de бѣксrie melanko-  
likѣ, de їlѣsїѣнї їnkѣntѣtoare, de volѣntѣѡї nekѣ-  
noskѣte.

— „O tѣ нѣ wtїї tot че noate amorѣл асѣнра  
natsreї xнѣї om, кѣм їl їnalгѣ, кѣм її eksaltѣ їma-  
gїnagїѣnea, кѣм їl їnsnїrѣ nїnѣ а krea din mѣrї-  
tѣrѣл чеї маї їmnerfekt xн genїѣ; — toate аѣeste  
le simy, le zik, le wtїѣ; — ми te їѣbesk, — Паш-  
lino, te їѣbesk.

— „Пашl! — o Пашl! — strїгѣ Пашlina; —  
eї bine da; — кѣnd аѣest akѣvent al їnїmeї mele, ar  
trebѣї sѣ fie nentrѣ mine desonorѣл, infamїa, per-  
dereѣa, te їѣbesk ми cѣ Пашl; — te їѣbesk!

— „O da te їѣbesk, — хрмъ Пашl, — аnѣї se  
skѣлѣ kalїm, їmnozant, їnsnїragїѣnea аѣѣea da la тоатъ  
fїngѣa lѣї o esnresїѣne de noblegѣ ми de frankegѣ;  
— lѣъ xн їnel din mѣna lѣї ми їl trekѣ їn degetѣл  
Пашlїnѣї, o lѣъ de mѣnѣ, skѣase o krѣче ne kare  
o нѣrta la sїnѣ ми zїse:

— „їnaintea Dѣmnѣzeїlї kare ne прїvemte;—

în fața cerșii și a nașterii. așteptî încredințare  
care ne sîrșide; — jîr ne mormîntîl tîrșii meș; —  
ne religia mea, și ne onorî meș; — kî tî Paslino, tî  
fidențata inimei mele, veî fi konsoarta mea în fața  
lî Dîmnezeș și a oamenilorș.

— „Jîrș! jîrș! și eș pîe, fidențatî inimei  
mele, kî veî fi souș meș și kî niș o datî în vi-  
aga mea nî voiș îzbi ne altîl.

Atîșî și ea skoase din degetî eî și inelîș.

Acel inel era de așr, pîrșînd de așîra o  
nîakî kîadratî de smîl negrî și o skîntec de  
diamant.

Pasî îl sîrșî și îl nîse în degetî lî.

Amîndîșî se arînkîrî șiîl în brîșele altî, —  
ekîșîl înkîntat reșeta sgîmîșîl sîrșîrîlîrîșî lîrș; —  
inimele lîrș bîleaș de volîntate, șiîa aîrșatî ne alta;  
— sîșîctele lîrș rîșîte; — eksalaș dîșî și gîș-  
dîtoare kîvîntec de amor.

\* \* \*

Noantea se pîtrekî în acea eksîlîș delîșîo-  
șî, — zorile zileî îî sîrșîrîșî înkî în grîdîșî;  
șîmezî de volîșîșîle amorîșî, rîșîșî de ferîșîrî.

— „O te îșbesk și te voiș îzbi în toatî viaga  
mea, îî zîse Paslîna.

— „Te îșbesk! — te îșbesk! — și te voiș îzbi  
kîșî voiș trîșî; — rîșîșîșî el.

Ea kîleșe o floare, și îî-o dedî; — era o  
pensîe.

— „leî-o, — îî zîse ea: — ne dîșîa e nîșî-  
tatî rîșîa, kîșî sîșîtî îșîșîșîte sîrșîrîle mele ne  
bîșîle tale; ea se nîșîșîșî „gîndîre“ și nîvîndî o  
tî veî gîșîdî la mîne.

\* \* \*

La ce s'z repetăm acele delicioase impresiuni ale inimei de cîntî-sure-zече anî; — ele se simtă, mi kînd se descriș perdă vigoarea mi poesiea loră.

Total pentru dînuș se konrindea în aceste trei kăvinte săblime :

„Ei se izbăaș!“

Pașl a izbit'o kăm nă mai izbise, nă a mai izbit, mi nă va mai izbi ničî o dată.

\* \* \*

— Ce e oare etern în lăme?

Floarea? ea se desvoaltă vara, se pîlește toamna, se xsăkă iarna, mi moare anlekînd'și lîja'i sure pîmintul degenerat.

Fericiirea? pîlăciire strălxuitoare, kare nere vaî! ka o pîlăciire, băt de sînsn ce se snarge mi se evaporă în aer, vis efemer ce se risinește ka fîmăl țigaretelî în snăgiș.

Mărireă? — dekadenciă renece, koketă bîtrînă, kărtezană desfrînată, kare trîește în amorări adăltare, în sursări înbătătoare, ameçeste mi pîrvlește ne om în o pîrnastie adînkă, de xnde nă se mai poate arădika, în întănerekăl de xnde nă mai poate emi.

Săntrebămă măririle sekolilor trecăyi s'z ne suxe ce a lăsat ele mai măt în lăme de kît xñ năme skris ne paginele istoriei, xñ năme ce s'z saup în memoria, iar nă în inima omălăi.

Mormăntul lăi Karol Magnă inkide săb dalele'i reyi o inimă pîtrezită; — zidărele xnei mănăstiri aș fostă destă de vaste ka s'z konrinză mărirea lăi Karol Ksint, mărirea învingătorălăi lăi Françisk I; — mi Françia akorda xñ azil mărirei Kristinei regi-nă ce abdikase însă'și la mărire pentru kă însă'și



kənoskəse kîť este mărîrea de efemeră; — kardinalul de Rîmeleîș atît de mare în kîť aristokragia adîkă sekoliî de mărîre aî Franței se'nklinăș înaintea mărîreî lăi, atît de mare în kîť mărîrea lăi a doborîť kauite nobile ka ale lăi Cinq Mars de Thou, mi Chalais, — kardinalul de Rîmeleîș kă toată mărîrea lăi a anșs în o zi, s'a sfîrșit kəm se sfîrșește trăsnetul dăpă țe sfîrșimă șa arbor bîtrîņ; — pentră kă mărîrea lăi îșî înnălinisse misiunea pe pămînt, sfîrșimase feodalitatea, mi aristokragia.

Gloria? — îmbîtare trekătoare țe se nerde în întănerekul trekătsălăi mi se'nvălse în eternitate.

Întrebăgî eternitatea șnde este gloria lăi Alessandro uel mare? — ne Brătăs țe'i-a trebsîť ka să șvîgă gloria lăi Cesar? — a avelsî konkerant fanfaron kare zîcea nilotălsă: — „Mergî! vassal ačesta noartă pe Cesar mi fortăna lăi.“ — Ue Sta Elena șnde a 'năvăsit gloria lăi Napoleon? Kălgăreniî de șnde komanda Mixaiș Bravul, pe avel croiul lăntătorî kariî aș sfîrșmat pe orgoliomî Măsselmanî? — pe St. Denis kăť snagîș de lok okăpă akolo Lăis XIV avel rege glorios kare nă înkănea în toată Franția mi a kărsă trăsie zîcea nepotălsă săș: „Mergî konilul meș; akəm nă măi sânt Pirenei?“ — pe libera Greție, șnde sânt șrmele glorieî lăi Byron kare a însemnat libertatea ei kă săngele lăi?

Renșmirea? — mără de nălbere țe arănkă năblikul mi kă kare orbomte ne'ngănsatul mărîtor. — Renșmire; — mi la țe servă ea? — întrebăgî pe aktorul Filiničelor kare este raza de kăldără țe arănkă asănra nălbereî lăi renșmirea? — ue Ron-



sard dakъ balada marelei poet Alessandri il-a re-  
'nkulzit în mormântul lui, — ne Mirabo unde este  
acea renumire de kare resna toată Franția, ne  
Washington dakъ libertatea Americii îl face să tre-  
sarъ în mormântul lui.

Amorul? — O Beatrice regăsită ne Dante? —  
O Fornarino sursată vre o dată în eternitate ne  
Rafael? — O Andre Chenier dată-ți-a juna kativă  
ce ai kântat în zidurile temniței, o voință ne  
kare să o fi simțit tîrziu că s'întalnicească atît  
de kărînd.

Mărire, năstere, glorie, amor toate sînt kon-  
centrate în un singur kăvînt *Providința*!

Sînt două lăkrăși, două simțiri eterne în a-  
ceastă lume:

### Dumne-deu și Amicia.

Amicia dară sînt, ne kare îl acoardă *Prove-*  
*dința* omului ka să-l konsolă de suferințele mi de  
dărerile lui; — dară sînt kare lăminează omul în  
kalea vieții. — Amicia; — sakrifitsă, abnegare, is-  
bire sinceră mi nobilă.

\* \* \*

Dar de ce în mizlăkăși bătăriloră amorului a-  
ceastă gîndire tristă? — pentru că zioa senină a-  
pune ka să lase întănăreacă năpădă, mi assemenea  
anăne în inima omului bătărie, fericiire, voință.

Pentru că vine o zi în kare floarea kă o fi  
ca de frămășă, se mălește, se'ntristează, mi moare  
eksalînd ăltimă-ți profăm ka un ăltim akvent de  
izbire, ka un ăltim sursă la tot ce este simțire în  
viață.

„Et rose, elle vécu se que vivent les roses  
„l'espace d'un matin.“

Pașlina era o roză; — o floare plăpândă destinată să trăiască snăgîrlă unei dimineți; — ar fi zis vine-va că soarta însemnase lokul unde ea trebuia să se onrească 'n kale, atîncuî tokinaî kînd viața ei era în vis dulce și frumos.

Pașlă trăi chinuî lăni kă Pașlina, găsînd ferici-  
tățile, și delicioșurile și amor adevărat, profund  
și sincer.

Matre lăni dăruî înția loră sîrstaro, Pașlina  
se plîngea de pînt nătere-lei se strekoraș din zi  
în zi; — o romăuș aurinsă akonerea obraji ei albi  
ka kringel, și sîrmana konilă țama.

Închensse a intra în toamnă, ramărele konaviloră  
a se șka, — și kă dăusele okiî lăchinzi ai Paș-  
linei a nerde vioicișnea kătriloră; — frânzele în-  
chensseră a năli, — și kă dăusele, — nătere-le ko-  
nilei a se risini; — și nă'i mai reînănea de kă  
în rest de viață, de kă o skăntee de eksistență gata  
a se slînge la țel d'înțiiș ger al timpărlăi.

Și kă toate aște; — sîrmană, frămășă și  
țîpăruș ființă, înzestrată kă toate virtățile, sîrmană  
inimă nobilă, ne marginea mormăntărlăi ea făcea  
înkă vise așrile, sâflețel ei simțea înkă doringi  
skămne ale trăisărlăi, și băzele ei mormăraș înkă dăruî  
și șavă refrenă d'amor.

— „Nă e așă, zicea ea, kă dăruca ei și armo-  
nioasă ei voce; — nă e așă kă am înkă să trăiesc,  
kă voiș fi înkă sîrștoasă și fericită; — kă toate kă  
se askănd totu, eș îi vîz bine, s'ătristeză înnre-  
jărlă meș, — ne lăngă mine domină așă melan-  
kolie dăruoasă a anronierei morțelă, și kă toate

aceste eș sunt nlinz de viau, o simu, eș am inkz sș trzeșk.

— „Dar, — xrmz sșrmana konilz, — nș stiș de țe, o presimuire oribilz mț'nghiuț în xnele momente; — O! mi nș počiș krede, — așa jșnș, ferivitș, isbitș; — se rensnu la viau, — așta nș se poate!

Atșnuī Paxl o lșoa în bragele lșī, o strēnea la sșnșl sșș, ka mi kșnd ar fi voit sș o disnște morgel.

— O nș, — voiș trzi amikșl meș; — voiș trzi nentș tine, mi nentș mine, — doktorī zikș toūī kș sșnt ftisikș, ei nș mtiș țe vorbeskș; — ei iaș o revolșxiune a sșngelșī nentș ftisie; — sșntș nebșnī.

Aceste kșvinte il fșceaș ne dșnsșl de-tremșra de teror mi de dșrere, el se'ntorșea kș sșfletșl sdrobot de așeaștr gșndire sșșimșntștoare, mi ișī askșndea lakrimile țe'ī inekăș okīī. — Ea kontinșa.

— „Îmș playe atșt de mșlt viau, așa lșngș tine, simușnd mișkarea inimeī tale, nșindș'mī kanșl ne xmerșl tșș, kș mșīnele tale în mșīnele mele; — o țe lșme 'ntreagș d'amor, de volșntșuī, — de feriviri, — e în viau așta. — „Țe lșme întreagș d'amor, de volșntșuī mi de feriviri s'ar eksala kș xltimșl meș sșșnin. — O da, — trebșe sș ne kș-nșnșmș la varș, — atșnuī vomș nștea merge im-nreșnș sș kșxștmș sșnștatea, — vomș kșlștorī sșb șerșl kșldșros al Italicī, — vomș alerga eș kș braușl anșsat ne al tșș, în stradele Neapolșlșī, ne vom așeza ne marginea lakșlșī poetik mi vișștor al Veneșiei, — m'apoī la iarna viiștoare vomș merge în Paris, — akolo, poetșl meș, iūī veī sșvīrmi sșđdiile, mi eș lșngș tine voiș fi mșndrș mi ferivitș de sșkșesele tale; — o nș e așa kș vișșmș o viau



dălce mi frământă, mi kă ar fi năkat, dakă Dămnezeș ar veni să sfărâme ilăsiănele noastre cele mai sântele mi mai izbite.

\* \* \*

În seara aceea, — cea din urmă frânză de arbor kăzase. — Pașl văzase o stea alănekanđ dăne cheră, — mi'i nărase kă așzise un glas fânebră sșnând altima oră a Pașlinei.

Pașlina era kăkată ne o dormeză, mi adormita, saș ka să zik mai bine mije a somn, — ea voise să resnă, fercăștră era deskisă, — mi un akilion asnră strebătea în kameră, — Pașl era înghețat lângă dormeză mi mînea mîna ei, — Petre medea în nițoare trist mi măt la kanđl dormezei.

Ea deskise oki.

— „O akam e 'n zadar să ne mai facem ilăsiăni, sărmane amik, — în kăvînd totă se va sfărâmi; — ea trase ne Pașl la dănsa, îi așeză kanđl ne sântă ei, se aulekă ne dănsă mi bazele ei reu se liniră de gura lăi ferbinte.

— „O ce bine e așa, — zisse ea, — imi uare kă mai resnă o sășlare de viață.

Petre viînd lângă ea, — ea'l trase de partea cea-laltă a ei, îl sărătă mi ne dănsă.

— „O Dămnezeș nă voemle să trăesk între voi, — mărmară ea, — o dată ne vomă găsă akolo.

Măna ei strănse în o konvlsiăne măna lăi Pașl, bazele sale se mai liniră kă disnerare ne bazele lăi, — mi rekăză nălidă, reche, neanimată mărmarând.

— „Adio! — adio! voră singăre finge ce am izbăt aci ne nămănt.

Ea imi eksalase știmă sășnin.

— „Hăslino! — Hăslino! — strigă Hăsl kă  
șn răknet de disnerare; — O nă se noate, — Dăm-  
nezeșle, — nă se noate.

Petre se anronie de dănsăl.

— „Kăragiș îi zise el, să resnektămă rena-  
osăl ei.

Hăsl kăză 'n genăkî, îi lăz măinele, mi o să-  
răstă în o șltimă îmbrățișare de amor.

— O jăneșă mea! — o ilăsișnele mele! — ne  
voi vă voiș îngrona eș măine.

Petre voi s'î inkiză okiș; — Hăsl se skălă  
astă dată kalm mi resimnat, o privi inkă o dată, îi  
împresăz măinile, mi amăndoș se năseră iar în ge-  
năkî, mi petrekăz ast-fel toată noantea.

\* \* \*

Doxă zile dăză așeasta Hăsl asista kă șn in-  
vitat la îngronăvișneă Hăslinėi, — mi o însouea la șa  
din șrmă a ei lokăingă.

Kănd se reintoarșeră akăz el se'nbrățișe kă  
Petre; — ei eraș fragi, — fragi akăm nentă tot  
d'ășna, fragi de izbire mi de dășere.

— „Șine; — îi zise Petre skouănd din sănă'i  
șn naket de xărtic șnde era o șăvișă groasă de  
năz împletit; — s'ămășăimă; — așeasta vă fi nentă  
tine șăvenirea șemei șa te-a izbîit nîz la șa din  
șrmă oră a ei, — a șnăi frate kare te va izbî  
tot d'ășna.

— „Va fi nentă mine amoră mi amăia răs-  
nășe Hăsl, — mi desuletînd kă Petre așeășăvișă,  
el lăz jămălate, o sărăstă, mi o năse în sănăl săș.

— O viitoră meș! — viitoră meș! — tă 'șî  
ăi tras kălea la n'între doșe morminte, — măr-  
măz Hăsl.

Anoi se 'ntoarse akassz sdrobot de dărere.  
Seara el era în nat.

\* \* \*

Шasse sъntzminî el zъkъ.

Avea frigxri kъ delir.

În delirul lui era omul cel mai fericit; — Paxlina  
era lъngz dъnsul, îi sârdeea kъ amor, și îi zicea  
kъvinte de acelea, kare kъntz sșfletulși armonii  
chercuși.

Petre veghia la kânl lui din preznt lъ mma  
lui Paxl, — semee sъntz și nobilz, kare toatz  
viaga ei de sakrifizi și de abnegăiune, o vxoase  
koniilorz sși.

Amorul mămteșei, îngrijirile lui Petre, — jș-  
neșă și pșterea sъngelși fъkъrъ ne Paxl de se skъlz.

Dar nimik nș alina nič dărerea din sșfletul  
sșș, nič regretul din inimă lui.

\* \* \*

Ont zile dșnz konvaleschenșa sa.

La mormântul Paxlinei, Paxl iugenskiat fъcea  
o rșgъvixne krestinъ și kalmъ, sșrșta marmșra  
reșe a pietrei kare akonșerea tot șe izbise el.

Doșz zile dșnz aveasta el nlekъ kș mămșșa  
în streinștate.



## VIII.

### Reăntorcere, studiu și politică.

A descrie impresiunile de călătorie ale lui Pașl, ar fi a renește ceea ce a zis atunți astorți mari și celebri asupra Germaniei, a Franței, a Italiei și a Suediei; — mi ce este mai mult ar fi a o zice mai puțin bine de cât dănușii.

Pașl era atunși nrea jâne mi nrea trist ka s'z studie moravurile, instituțiile, societatea, istoria și monumentele națiunilor civilizate; — el le vedea, le privea kș plătore, vomș zice kiar kș kș-riozitate, dar nș le nștea înkș analiza.

În mezî-lokskș șnșî stădiș kșt de nrofund, kșt de serios s'z fi fost, — o șmbrș, — șmbrș adoratș mi diafanș, s'z aridika, farmek al șșvenirelorș în șaga nșvirelorș lși; el atunși șita mi skon al vieșei, mi onor, mi viitor, gșndirea lși se ada întreagș la melankolia șkșmnrș a așelei fiingș ișbitș, mi înșenea a visa, șitind or ce realitate, or ce se'ntorcea, or ce trșia, or ce mișka înnrejšral lși.

De așeea a voi s'z deskrimș călătoria lși Pașl ar fi a șaye ka șn șkșlntor kare dșnrș ce a lșkrat o statșe, ar dori s'z'î dea viașș mi ar vedea șkolii trekșnd neste nștinga lși.

Nu am fost nici o dată din auei kariî aș încercat iskrări imnosibile, nici în arte, nici în politikă, nici în literatură.

Și dar, acum ca tot d'asna ne găinem la posibil mi srmămă romanușl nostru de la reîntoarcerea lui Hasi; — adică de atunci de când noi 'l am văzut mi 'l am năstă srmă în viața lui.

\* \* \*

Când a revenit în țară, Hasi nu mai era acel copil vesel, răzător, fericit, ne kare'l kănoskăsem kă vre o kăgi-va anî înnainte.

Kătrile'i încenșaseră a se stinge, kăș'i a se anleka ne nent, mi de mi nu inkă jăne, dar inkă adolesvinte, — o tristegă virilă se inkăstase de figăra lui, mi îi da un aer de bătrăneș mătăsă mai mult de serioșitate.

Mălt timp el okoli ne kamaraziî lui, — ne amigii kă kariî îi năkăse a împărgi jokrile mi băkăriile konilăriei; — mi inkis în întristarea lui, trecea o viață dosnikă, retrășă, singuratecă, năskăndu'și dărearea, mi adăpăndăse la isvorul lakrimeloră, de sșvenirea adăuea în okii lui.

Dar în o zi un sgomot ajănsă năntă la dănsul, un sgomot vag kare nrevestea o skimbare politikă în fața iskrăriloră; — o skăntee de năreșe din inima lui i se arădikă în snirit mi'l anrinse; — auea skăntee entăsiasmătoare kare ferbe în sșfletul or kărăi om, mi kare se esaltă în imne dălu de libertate mi de Naționalitate.

Timpul era snre revolășisne; — nonoliî adormigii în lănga letargie a sklavagislăi se demtentăș, restărnăș bazele unei societăți desnotikă, sferămaș tronăriile notentăgiloră îngălmăgi, mi nreîn-

noiaș nrin elemente libere și naționale, în ordin de lăkrări pătrezite și vătămătoare sekoliloră, kariî pșuea sure progres, kș nășî de giganți.

Era în 1848; — Lșis Filin avel șșșrnr̃tor slab al tronslșî șnșî konkerant, și al drentșrilor legitime ale mostenitorilor lșî Sant Lșis, pșrșsisse Gșver-nșl și se retrșsesse fșgar în Anglia, șș kște os-nitalitatea akolo șnde eroșl de la Arkol, Vagram, și Așsterliș gșsisse moartea.

Avel șșșet de libertate și de frșgie, evange-lie politikș a tștșlorș avelorș kariî aș inimș și re-ligie naționalș, venise pșpș la noi kș akçentele rșșitoare ale kșntșrilorș entșsiasmștoare :

„Allons enfants de la patrie“

„Pour nous les peuples sont des freres.“ ш'alt.

Libertatea, avel kristianism politik avea de a-nostolî oameni mari, oameni lșminati, bșrbati în-vșșati și kanabili, atit în Romșnia kșt și în Mol-davia.

Kanî aî mișkșreî naționale în ȕarș, ei aveaș adenșî serișî, și kșragiowî; — jșnî stadiowî se-towî de tot çe este nobil mare și patriotik, tineri kariî aspiraș la bșnșrile libertșșei.

Șși çe voiaș ei ?

Drentșrî nentș toșî, — frșgie, — jșstlie, — kșderea nrerogativelorș absșrde și a nrivilegișrilorș vștșmștoare progreslșî și çivilisșrei, imbșnștșși-rea soarteî ȕrșnșlșî, și detșpnșnarea ingerșrei și a pștereî streinș în trebile interioare.

Ei nș akșzaș, niçî nș insșltaș trekștșl; — tre-kștșl aș avșt și el naginele sale de glorie, de vir-tșșî, și de onor național; — ei il resnektăș; — dar



cherea *Viitorul* liber mi național, bazat pe principisrile egalității înaintea legii, al justiției, mi al nenărtinirei.

Kiar ei aveaș privilegii, dar de auele privilegii se deslușkaș k noblegi mi ziceaș, s ne amezăm tot la banketel komon, mi trekt mi prezent mik mi mare, btrn mi tnr, s ia parte la ospnyel viitoralsi.

He knd în kamera sni brrbat de inim s lakra programele la kare kolabora Pașl k ardoarea bolnavalsi ce soarbe nektarl kare are s'i redea snritatea mi nsterea, komitetel Revoluționar se mi forma.

Acest komitet avca de adeny mslgime de brrbagi ingeleny.

Snii aradikaș yranii din Kmpina, Komarnik mi Telega. Algi nrin alte nryi fceas aueami lkrare natriotik.

Jsnimea romn ntona ne sligele Bskrementsi imne de libertate, armata refza Domnitoralsi de a trage în fragii lor; — mi boerii, (konservatorii nrogresivii ai nemritoralsi jrnal; — adik snii din ei) o tleaș la snrtoasa, snii s chear nrotekysnea baionetelor astriace, algi insogind ne sn oare-kare bash boer, mi rkinds-se klrri ne tnrile mskovite.

Revolușinea se fks, dak ntem nmi aueasta o revolușine; — o manifestare în adevr armat dar naunik mi glorioas; sn popol demn, energik, nsternik, dar blnd mi resnektos cernd domnitoralsi drentarile strmowemii, jsticie mi mrire în lokel nredrilor, a privilegriilor mi a smilirilor injositoare.

Domnitorul nu are krajul a refuza nimik, si akordul tot arel program ne kare boerii il numeas al revolutiei, si ne kare Romania intreaga il proklama al nationalitatiei; — temerca si faka sa se inklinu d'inautea slindardsiei trikolor, si jura fidelitate libertatiei Romane.

Juramint van kare fa stat kule-va sustinuti in armu, ne kund isi legadzia semnatara, si protesta in kontra aueli program chesund ajstorul Austriei si al Rusiei.

In acea zi glorioasa, — se netreka un akt nedemn; — niute mizerabili, asa'i va trata Istoria, atentaru la zilele Domnitorului si kataru sa'l omoare la mosse; — dar Provedinga nu voi ka a-uele nagine frmoase si marege ale urei noastre sa fie notate prin infamia unei crime instile; — Demnezei insami nstru zilele sale in kontra asasinilor, si 1848 nsta sa'ni nstrezu neurtat nestigial sau de bravaru si de murea Romanilor.

Kalomnia a kstat sa arunce asura unor nume infamia auelei incherkari de omor; — faka a afirma nimik nici nentru nici in kontra, noi nu vom reneti auele nume, kaci nu voim a ne face ekozii unei asemenea asergiani, — deklarum k'ntre boerii nostri sa'as aflat multe vigisii, multe defekte, multe erori, dar nu avem esemulu ka din ei sa si nskati asasini, si kati de instile, kati de vutuntoare, kati de tristu era nentru Romanii viaga aueli Domnitor, moartea lui nu ar fi fost mai ngin un asasinat mizerabil kare nu ar fi nsa ne futsitorii lui mai pres de Ravaliak, Fieski sh'algi asemenea kunoskagi siglasi de Istoria Universalu; — nrea setos de despotism ka sa gume simla prunte al nagiiei, nrea

politron ka sã kãrmãskã o naçione liberã, prea avid de putere ka sã gãme în uarã, Domnitorãl fãgi kiar în noantea aceea, dãnd ce lãsã un akt makiavelik, prin kare însãrãmã Gãvernãl sãã kã kãrma treburilor statãlãl.

Înã çine nã stia kã el gãrãmã naçionea, kã deserta de la postãl sãã, mĩ kã fãgea ka un aventurier renãnuãnd însã'mĩ la titlurile de izbire mĩ de rekãnoștinã ce ar fi dobãndit asãmã naçionei.

Fãgea nentã kã'i era frikã !

O frikã ilãsorice mĩ absurdã kare nã'mĩ avea baza în nimika.

O frikã kare, ka sã se skãze, lãoa kolorãl unei trãdãrĩ.

Dar mĩ aci ne astenta desãuãniã amarã mĩ dãreroase.

Diskordia înçenã a intra în Gãvernãlã provizorã; — doã kãmãrĩ se desãrãmã, în unãl eraã liberãl, în cel-lalt reakçionariĩ; — reakçionea se mĩ fãkã, dar naçionea lã mãtãre, rekemã Gãvernãl libertãgei mĩ ãnkise de reakçionariĩ.

Reakçionariĩ însã intrarã în korespondinã kã retrograziĩ emigrãl, ei trimiserã protestãrĩ, mĩ puterele gãrmãrene kare nã astentaã de kãt un semn, deklararã revoluçionea în permanenã la noĩ, — mĩ în pãgine zile okãnãrã uara.

Kã toate cele mãl frãmãse promisiuniã date de Tãrãmã, Rãmĩ mĩ Tãrãmã intrarã în uarã, bravĩ nostrĩ pomnieri, komãdagĩ de mãl mãlãm onorabilĩ kãmãitãni, dedãrã o dovãdã nekãtestatã de energie mĩ de patriotism, se lãntãrã ka niute eroi, mĩ nãmãl singãrã înmãmãmãnea aã fost arma kare a nãtãt sã'i fãkã a çeda; — aminterea mãreaã nãmã la cel dãnd



șrinț, și țărviț ar fi intrat în kasarma nouăslat de nobilele lorș fiinge kariț kiar moriț 'I-ar fi fătăt sț innanoeze. Șena de la Vătătremiț nș este șn enisod maiș nșșin sfătșietor; — ea dovedemte în destăt kș Romătșel stie a fi mare kiar în neferi-șire; — jșniș țe nș stiaș kare avea sț le fie soarta în o zi în o orș în șn moment, — kariț aștentatș poate moartea, poate eksilăt etern, ișui fătēatș kș-ragiș, — inimț, — rătēatș kș disnreș în faga inemikșlș; — iar ășstaciiș, fșratș la șnșl ășismele, la altăt ășănele, — la altăt mătškarea.

Șeste kătē-va zile; — o kărte de 'nnaltș jșst-șigie (șitigiiș inșșstigie) era formatș din kiar așciș boeriș kariț veniserț kătēriș ne tătșrile Moskovite saș ne samariș tătēemtiș, și kondemnatș ne frașiiș ne fiitș, ne amișiiș ne gineritș, lor la o nroșkrișșisne eternț și la konșiskarea averilorș.

A, Domnilor konservatoriș nroșgresiștiș; — ișta-șdevăt Domnilor, nș rouișiiș kătēd vorbișiiș la kătēd de 'nfrșșire, de libertate, de șnire; — Dșmneavoaștrș? — din kariț șniț nșrtatș liste de nroșkrișșisniș ștreinilorș și lșa drent nlatș a așelorș trisșmfșriș fașile, o kșșșe ne kare o șnătșșratș la keotoare; — dșmneavoaștrș? — din kariț șniț aș vătștătș nlekătēd ne fiitș lorș, ne frașiiș lorș, ne amișiiș lorș, ne logodnișiiș fișșelorș lorș, și nș le-aș venit o lakrimț în okiș, și aș inșșlatș neferișșirea miș kătērea așelorș bravitș martiriș ai libertătēșșei, — Dșmneavoaștrș? — din kariț șniț sileatș ne șșrorile, ne fișșele lorș kș inima'n doliș sț joașe la balșrile ștreinilorș, șnde se kătēta șitarea neferișșigilorș eksilatiș, și inmorșșntarea libertătēșșei și a natișonalitătēșșei Romătșieiș; — dșmneavoaștrș? — din kariț șniț aveaș kasele

loră deskise okșuriloră streine, le kanta imne de trismfare, mi le cma innainte kș florī inkinundșle mi ȳara mi ne eī; — O! pledaȳi nentș sītarca mi ertarea trekștșlșī; — Romnii aș mșlt sș sīte mi sș erte!

Dakș trekștșl ișī are nartea sa de glorie mi de patriotism; — aȳca narte nș este a Dșmneavoas-trș, este a rșnosăȳiloră, a momiloră mi a strșmo-wilor tștșloră; — nartea dșmneavoas-trș? — nartea dșmneavoas-trș este o ertare generoasș mi nobilș; — șn vșl; — o nerdea de fer (dșnș kșm a zis șn orator din dreanta) asșura trekștșlșī.

Dar nș demtentăȳi aȳel trekșt; — kșȳī am nștea sș vș resșndemă noī kș aȳeste kșvinte ale șnșī ȳe-lebrș noet al Franȳiei.

„Combien au jour de la curée

Eliez vous de corbeaux, contre l'aigle expirant?

ș demtentăȳi ȳenșșa sșb kare e akonerit aȳel trekșt, kșȳī aȳca ȳenșșe e kaldș inkș; — șmbrele lșī Nikș Bșlȳeskș mi Ioan Voīneskș s'ar ridika a-meningștoare din mormnștșl loră de martirī aī li-bertșȳeī, ka sș vș'ntrebe :

— „ȳe aȳī fșkșt voī kariī vorbiȳī de liber-tate, kș libertatea de la 1848? — kșī șntemă noī datorī moartea tristș mi dșveroasș a eksilaȳiloră, ne șn pșmșnt strein, in șn mormșnt denșrtat, ne-șdat de niȳī o lakrimș?“

Eī ar veni ka Fabriȳiș al lșī Rșșso sș vș ia șeama de fantele voastre mi atșnȳī! . . .

\*

\*

\*

Dar lectorul o să se'ntrebe, ce kastă în romanișul lui Pașl areastă amestekare istorikă a revoluționiei de la 1848.

Pentru că nimik nu e mai plăcut pentru un actor de kăt de a face o diversie din subiectul lui.

Il'anoî areasta nu este o diversie.

Kare este tînărul ce nu va fi avut partea sa de ameringare, de sîferire și de dîrere după revoluționea de la 1848.

În revoluționea de la 1848 Pașl nu a fost numai un spektator, ci a fost un aktor aktiv.

Pașl era sekretar al nefericitului Nikș Bălcesk.

După sosirea oknașionelor streine, boerii nu întîrziară a afla areasta și prin armare a o sîne komandantului strein al orașului.

În o zi el se'ntorcea akasă, în kanșl skîrei îl aștenta un ofițer de Kazanî kare sta askans după șue; — kînd el șrkușă cea dîne șrmă treapă și ofițerul îi emi înainte și îl salută kă cea mai probabil politegu.

— „Mă iartă Domnșl meș, — îi zise ofițerul: — Dîmneavoastră trebue să fiți D-nșl Pașl dakă nu mînușel.

Pașl se gîndi un moment, apoi respânse:

— „Da, Domnșle, kiar eș.

— „Am o misiune foarte nenlăkșă pentru Dîmneavoastră Domnșle; — șrmă ofițerul: — foarte șrăbă pentru mine; — dar sînt un soldat, dator să șrmez ordinele ce'mi dă șrăbă a le diskata.

— „Nimik mai natural Domnșle, — novîș iuti kare este areasta misiune?

— „Areasta de a vî aresta, și de a lăsa toate șr-

tiile Dămneavoastră; — Domnșlemlă ertați, dar în-  
nlinesk o datorie, atât mai rău pentru apei din  
komnatrioții Dămneavoastră kariî înnlinesk rău-  
noasa meserie de snionî mi kariî v'a trădat.

— „Misiunea Dămneavoastră, prekam mi ceea ce  
se'ntămplă nu mă miră de lok domnșle; — mă a-  
ștentam la aceasta.

— „Kam, vă aștentati să fiți arestat, mi nu  
ați plecat.

— „Unde eram să mă dăk, mi vine era să'mi  
dea nasnort; — mi apoi, am o mămă, voiam să nu  
o las.

Aceste kăvinte kăt de simnle fără, adăseră  
lakrimi ne genele ofișerășă de kazaci, kare se'n-  
toarse ka să le askanză.

— Dar dă'mi voe să te'ntreb Domnșle? — îi  
zise Pașl: — mămă mea te-a văzat? — stie ceva  
de arestarea mea?

— Nu, nimik; — din ferivire, mămă Dămnea-  
voastră nu este akasă, — răsănse ofișerășl.

— Ei bine Domnșle, dakă este așa, să ne  
grăbim nău ce nu vine ea; așest snektakol ar fi  
întristător, mi ar nătea să adăkă o neferivire, să  
mergemă.

El intră în kameră kă ofișerășl mi deskise  
toate sertarșrile lăi; — ofișerășl lău toate xărtiile  
kăte le găsi.

Prekășgișne tardivă; în kăte-va zile ce tre-  
kăseră, Pașl avăseșe timnă de arsese toate xărtiele  
kăte se aflaș la dănsă.

— Acește sânt toate xărtiele D-tale Domnșle?  
— îl întrebă ofișerășl.

— Toate.



— Mă ertaiți sunt silit să kast în toată kasa, kiar în anartamentel mi lăkrările mămei Dămitale.

— O domnșle, nă am fi avut lawitateasă kompromit ne măma mea prin asemenea askănderi.

— Ei bine Domnșle, jărg ne Krist, mi ne viața mămei D-tale kă nă ai niči o xărtie askănsă, niči la dănsa, niči în altă parte.

— Jărg ne Krist mi ne viața mămei mele, kă afară din aveste, nă mai am niči o xărtie askănsă niči la măma mea, niči în altă parte în kasa a-cesta.

— 'Mă e destă, mi krez; — akăm să mergemă Domnșle.

Pașl monti kăte-va kăvinte la șreka feyorașă, mi șrmă ne eșiger.

La kolgășl șligei îi amentă o trăsărg eskor-tată de ont kazaci, ei se șkară innășntră, mi Pașl șă dăș în kasele Xagi-Moskășă, șnde medea komandantășl orawășă.

Akolo il inkiseră în o kămară; neste kăte-va momente intră șn ofiger de ordonangă, kare'i întrebă de are a cere ceva.

— „Aș dori să skriș mămei mele, de se poate Domnșle.

Ofigerășl se dășse mi reveni neste kăte-va momente.

— „Poți skri mămei D-tale, Domnșle, kă kondișnea kă skrisoarea va fi deskisă, mi kă'mă veș da-o nesigilată.

Pașl priimi xărtia, kondeiașl mi kălimășle che'i adășesse ofigerășl, mi se nășse de skrise biletășl șrmășlor:

„Izbîta mea mămă.

„Dămnezeș ne mai reserva la amândoi a-  
„ceastă încherkare; — sânt arestat; — ns te îngrija  
„de nimik, kă ns'mî nare a fi niyî o nrimedie; —  
„arestarea mea ns noate nroveni de kzt din sn eror;  
„— kă toate auestea informble, vezî de ce mă a-  
„kăză, mi ce voeskă de la mine? — Îyî renet ns te  
„sneria, ns sânt la 'nkisoare, — sânt în o kameră  
„la Xagi-Moskă unde wade komandantel orawslăi,  
„mă tratează nănz aksm destel de bine; — dar  
„mî-e șrît, 'mî-e șrît mi sânt trist mai kă seamă  
„kă ns te pochiș vedea, bəna mi skəmna mea mămă.  
„Or kəm, kredemă tot d'asna fișl tăș cel mai izbî-  
„tor mi mai resnektos, mi ia ne aueastă semnă-  
„tăre o sərștare ce am denșs înainte de a'yî tri-  
„mite auest bilet.“ Pașl.

Biletel era skris în limba Franșeză, Pașl îl în-  
kise, îi năse adresa, anoi îl deskise mi îl dedă ofi-  
șerelăi.

Ofișerel niyî ns se ăltă la dănsel, îl lăz mi se  
nregăti să iasă.

— „Înkă sn kăvânt Domnăle; — zisse Pașl; —  
ns am mai vîzăt ne ofișerel kă kare am venit aui;  
— aveam să'î mălgămesk kă rekənowingă de ki-  
nsl kărtsoaz kă kare m'a arestat. Bine voi-veî a  
îmalini aueastă komisiune de nă'l voiș mai vedea?

— „Ns voiș lusi Domnăle, mi'yî voiș adăce  
mălgămirile sale.

Ofișerel emi, dănz ce lăz skrisoarea; — o arăz,  
saș ns kăi-va, ns stie nimik, — dar o norui.

Măma sa çerș voia a visita ne fiș săș; aueastă  
voe ns 'î se akordă în zioa aueca.

La çinçî ore adăse lăi Pașl de mănkară.

Munkarea era mai mult de kât bănu, era delicioasă, mi însușit de vin de Bordo.

Pașl mînkă, mi mînkă kă soame; — în zioa aueca nă dejănase.

Le 7 ore ofișerul intră.

— „Bine-voiuți a mă șrina Domnule meș; — zise el lăi Pașl: — vă voiș introduse la D. kolonel Daragan kare voește a vă interoga.

Pașl salăte ofișerul mi cwi dănu dănsul; la șme eraș doi kazai kari il șmară; — el trekă dănu ofișer în șn salon, apoi în altal, apoi în o kameră, mi 'n sfărșit în șn kabinet.

Kolonelul Daragan sta la șn birou mare înkăkat kă dosare, kă registre, kă soi șbărlăoare akonerite de diferite skrieri, mi kă liste.

Kînd intră Pașl, el rădikă kanul, il salăte, Pașl il răsănse la aueca salătare prin o ũnklinare.

Kolonelul il făkă semn să șază ne șn skășu în șaga lăi, Pașl șeză.

Dănu țe făkă semn ofișerul kare cwi kolonelul privi ne Pașl kăte-va momente esamînăndul kă kărioste; — Pașl nă se mișkă.

— „Kăm te kiamă Domnule? — il întrebă kolonelul dănu aueca esamînare lăngă.

— „Pașl . . . .

Kolonelul kăte între xărti, lă o însemnare mi șrmă kăestisnele.

— „De kăuți anī cwti?

— „Merg în 18 anī.

— „De șnde cwti?

— „De aiui, Romăn din Băksrewti.

— „Al kănoșkă kani revolsișnei?



— „Da, kəm 'i-a kənoskət togî, niçî mai mält niçî mai pəgin.

— „Aî fəst sekretar al ministrəlăi revolūşionel Niks Bălcesk.

— „Nə stiş nimik de aqcasta.

— „Kəm nə mtiî? — ȳe legȳtəgȳ era între Dəmneata mi Niks Bălcesk?

— „Niks Bălcesk lăkra ȳn oner sȳingifik, mi o koniam, saş skriam səb diktea lăi, nimik alt-ȳeva.

— „Kəm? — nə kənowti nota sa adresatȳ kȳtre . . . nentȳ . . . .

— „Nə.

— „Dar e skrierea Dəmitale.

— „Poate, voiş fi ȳilat, dar nə stiş ȳe notȳ.

— „Dəmneata skrieat toate lăkrȳrile lăi Niks Bălcesk?

— „Este ȳn eror, — aȳi fəst rȳş informat.

— „Dar aveai toatȳ konrespondenȳa lăi?

— „Nə avcam nimik alt de kȳt lăkrȳrile Istorie, din kare s'a ȳăsit ȳnele fragmente manuskrinte, în xȳrtiile mele.

— „ȳăne drent Domnăle; — nə mai tȳȳădȳi; — nəmai urin o konfesiȳe esaktȳ mi generalȳ, noui merita îndălgina Găvernălei, mai kȳ seamȳ nentȳ fante atȳt de grave.

— „Nə înȳeleg ȳe voiȳi sȳ sȳăiş; — am sȳs tot adevȳrăi.

— „Nə înȳelegi? — sȳ'ntreb eş mi D-la sȳ resȳănzȳi.

— „ȳe am stiat am resȳăns.

— „Ba nə, ba nə, stiî mȳlte; — sȳăne'mi ȳe relaȳiȳe era între Niks Bălcesk mi . . . ?



— „Nə stiž, — nə kənosk nimik.

— „Ce koresnondengr̥ avea kə D. de L. . . .  
la Paris?

— „N'am v̥zxt̥ ničī o dat̥ ačea koresondingr̥.

— „Dar kə I . . . G: la Konstantinopol?

— „Ničī nə stiž daka 'wī-a skrisr̥r̥ vre o dat̥.

— „Aide, nə maī t̥gr̥dx̥i; — fənkjiənele d̥-  
mitate l̥ngr̥ d̥ns̥xl̥ s̥nt̥ kənosk̥ste.

— „M̥ ertag̥l, — v'a inuēlat, nə am av̥t̥  
ničī o fənkjiəne ničī ofițial̥, ničī ofičioas̥ l̥ngr̥  
Nik̥ B̥l̥česk̥.

— „Iaž not̥ de resn̥ns̥r̥ile D̥mitale, Dom-  
n̥le, t̥i zise kolonels̥l̥ Daragan: — ele s̥nt̥ triste  
wī desk̥r̥gieloare nentr̥ d̥mneata, nə'ŭī-o t̥gr̥-  
d̥esk. — Pozijiənea d̥mitale k̥tre g̥vern̥xl̥ ak-  
t̥sal este foarte agravat̥, maī kə seam̥ ur̥n t̥gr̥-  
d̥s̥rea ɥe nersist̥i a konserv̥a. — Daka aī fi fost  
maī favił, noziğiənea d̥mitale ar fi fost maī favił.

— „Aveđi k̥v̥nt̥, Domn̥le kolonel; — dar nə  
m̥ p̥očiž faye ničī sn̥ion̥xl̥ ničī tr̥d̥r̥tor̥xl̥ nimen̥xl̥  
— maī kə seam̥ k̥nd̥ nə stiž nimik.

— „Ingeleg, ingeleg simj̥im̥intele D̥mitale  
Domn̥le, wī 'ŭī voiž zive kiar k̥ resnekt̥ ačele  
simj̥im̥inte; — dar j̥s̥dek̥ wī d̥mneata de nozi-  
ğiənea noastr̥, s̥ntem̥ž awezag̥i as̥nra x̥n̥xl̥ vol-  
kan revolj̥ionar; — as̥k̥r̥area, wī kiar viaga  
x̥neī n̥r̥g̥i a soviēty̥eī e amer̥ngat̥, noī kat̥ s̥  
o garant̥m̥ž.

— „Volkan revolj̥ionar, Domn̥le kolonel; —  
resn̥nse Pał: — de ɥe v̥ temēđi? — ɥeī kar̥iēraž  
b̥n̥xiđi de ačea, s̥nt̥ f̥giđi, eksil̥đi, gonig̥i.

— „Ei Domn̥le... te'n̥uēl̥; — x̥r̥mele lor s̥nt̥  
in̥k̥ ačī, noī s̥ntem̥ž silig̥i a isbi 'n̥ oamēn̥i ka s̥

dărgunmă o idee; — oamenii sânt frăcteale xne-  
idei, frăcteale aș kșzst, dar rđđčina rymne.

— „Ma! aveđi ceva sđ mđ 'ntrebađi Domnșle  
kolonel?

— „Nimik. — Domnșle; — stđrșemłi in tđ-  
gđđșirea dșmitale; — facy foarte rđđ. — Avcam  
inkđ sđ'đi snđiđ kđ mșma dșmitale a verșt astđzł  
voea sđ te vazđ, ayeastđ voe i s'a akordat nentř  
mđine; — o ve! vedea.

O kđte lakrimi, kđte dșreri, kđte neșeriviri, iđ  
nrenari sđrmane! mșme! D-late kđ tđgđđșirea in kare  
insistacy.

Pađl nșse mđna ne inima łđi kare svđknea kđ  
nștere, mi inkise oki! xn moment; — gđndirea mș-  
me! łđi il sdrobea.

— „O! țe'i se noate intđmula Domnșle?

— „Sđ te nlngđ toatđ viacy cđ; — resnșnșe  
kolonelđ: — noziđișnea dșmitale e gravđ, kđ to-  
tđl gravđ, de stđrșemłi in tđgđđșire ve! fi dat in  
jșdekatz, sđnt dovezi teribile in kontra dșmitale, mi  
nođi fi kondamnat kiar la moarte.

Kolonelđ vorbea foarte serios; — Pađl simđi  
șngele ingheđđndđ'i in inimđ, mi frantea'i deșko-  
lorđndșse; — dar neste xn moment el gđsi kșragiș  
sđ sđrđzđ.

— „O ameniđare Domnșle kolonel?

— „O nș; — e foarte adevđrat mi foarte se-  
rios țeea țe iđi zik; — iđi dađ nđnđ mđine sđ te  
gđndemłi, mi gđndemte bine, mi matșr . . . . la  
moarte o renet; — dovezile țe eksistđ in kontr'd  
sđnt teribile, mi nođi fi kondamnat la moarte.

Pađl salștđ.

Kolonelđ Daragan sđnt klonogelđ, ofișerđ in.





IX.

**ARESTARE.**

Иахл иначен а скри.

\*

\*

\*

„Daka or kare urinčin, or kare nagixne are tre-  
bzingъ de viaga xnox om ka sz'ngъdъchineze o idee; —  
de sunge, ka sz xde szmъnga eї, — mъ voiș feli-  
cita ka moartea mea sz si pxtat si xtilъ dъreї mele.

„Herz aci o mъmъ, — o mъmъ skъmъnъ wi  
bъnъ, rade, amicї; — dar voiș regъssi akolo ne  
tatъl meș wi ne Paxlina! — xmbre ixbite, wi vene-  
rate de kare nъ mъ voiș mai desnъrji.

„Kъnd moartea e sъsjiuъtъ de o sneraъt atъt  
de radioasъ, o ea e dъlce wi xmoarъ.

„Dar lakrimele țe las вn xma mea! — dar  
mъma, bъna mea bъnъ! — ea mъ va 'nsogi вn kъ-  
rъnd, wi voiș si mai scrivit, eș kare nъ o voiș face  
s'astente wi kare voiș si astentat'o.

„O voi țe rъmъnegi вn xma mea, țe m'aцi



izbit mi am izbit; — konsolaui-o; — sxsuinegi kx-  
ragisl ei; — mi xsuxrai dxrerea ei.

„Am si fckxl mslte lskrxri de am si avxl zile  
mai lxxgi, mi timn inaintea mea; — dar ama nx a  
voit provedinga; — mor!... mi mor fxl a lssa in  
xrma mea de kxl o memorie van; — fxl a lssa  
niui kiar xn nxme, kare sx mx pxtreze in sxve-  
nirea xelorx xe am izbit. — Ei mx vorx xila.

„Doresk sx siš inmormxntat kx inelxl xe am de  
la Paslina!

„Sant kalm mi otxl; — ox xe a si sx se 'n-  
timnle nx mx mai sneric, mi nx mx mai ingrijaste;  
— voix mxri de va trebsi sx mor fxl a proferi  
xn kxvnt de trxdare, mi fxl a mxmxra xn blas-  
fem, niui kiar in kontra gxlilor mei.

„In skriitorxl meš este o tragedie xe am imi-  
tat din xn oner al komitelxi Tscheikhofsky inti-  
txlat Kxrdgeali.... las axest oner inedit ka sxve-  
nire de amicie mi de frxgie amikxli meš Petre.

„O datx kxnd nx va mai si xensxrl, kxnd xn  
soare de libertate va strxlxi asxra Romxniei; —  
el va imnrima mi va xsblika axel oner, singxra  
nrodxcere serioasx xe m'ax ertat timnxi sx dax pa-  
triei mele.

„Adio! — La toxi xe am izbit mi m'a izbit;  
— adio! vor kariui vegi veni vre o datx sx'nge-  
naskiagi mi sx sxxtagi xxlma mormxntxli meš.“

\*

\*

\*

Apoi plekx kanxl la nent; — el nx avea de

kât xn regret mi o lakrimă a da lămei aचेतेई; —  
măma lăi.

Singur, numai ea singur era sã plângă moar-  
tea lăi, mi sã nă o xile.

Afară de măma lăi, — el nă mai avea nimik  
a regreta în lăme.

Nimik!

Tot ce izbise ne pământ era akolo; — akolo  
xnde gândeă sã meargă mi el; — tot ce izbise era  
în eternitate!

Aचेastă idee kalmă năgin dărerea regretălăi  
să; — imaginațiunea'i adolescenț învenă a lăkra  
mi a se esalta; — xmbra Paxlinei sargzândă vo-  
ioasă, dăle, amoroasă, se arădikă înainte'i, năgând  
kă'l așteantă nentă serbarea nantei, mi kă bazele  
ei eraă xmede de sargătarea ce era sã dea mi-  
relăi ei.

El întinse brațele aचेlei xmbre dorite, inkise  
okiī mi adormi.

\*

\*

\*

„În visul să se vază transformat în eroș; —  
nonălă se 'nklină kă resnekt la snănzăgătarea lăi,  
femeele, tinere măme il arătăă koniiloră loră snă-  
indăle nămele lăi, mi învăgîndă'i sã'i resnekte me-  
moria.

„Mai țirziș în timnă de libertate mi de çivili-  
sare, năgiunea arădika xn monxment măreg mi glo-  
rios la mormântă lăi mi skria ne achel mormânt:  
„*Martirslăi libertăçei, Patria rekunosktoare.*“

„Апої la zioa спѣнзѣрѣї лїї ера сѣ се факъ о серbare націоналѣ, нонѣлѣ сѣ се роаге нентрѣ дѣн-сѣлї в бисерїчї, статѣл сѣ'мнарѣ бїне-фаверї ла сѣ-рачї, мї јѣне семеї мї фете сѣ денѣе не монѣмен-тѣл лїї кѣнѣне де флорї имлетїте де дѣнселѣ.

„Ін чер Паслина ера мѣндрѣ мї глорїоасѣ де дѣнселї, ѣнгерї мї серафїмї їл пѣрта\* не арїнеде лорѣ нѣнѣ в савѣа тронѣлї череск, мї Дївїнѣл Крѣатор бїне кѣнѣнта моартеа лїї.

„Аколо ел се кѣнѣна кѣ Паслина лїї їзбїтѣ; — Херѣвїмїї ѣнтонѣшїмне армонїоасѣ, мї ѣнгерїї дѣнгаѣ в корѣрї дївїне, їмпрејѣрѣл лїї мї ал Паслїнеї.

\*

\*

\*

О! — їмїнаѣїѣнеа адолесѣентѣлїї їскреѣзѣ аша де ренѣде мї ѣмподобѣмте тот, кѣ колорї аша де поетїчї.

Кѣнд се дѣмтѣнтѣ дїн аѣст вїс радїос зїоа се'нгѣна кѣ ноантеа, зїореде ѣнѣнеѣшї а се ївї воїоасѣ, мї разѣде дїмїнеѣїї стрѣѣтеѣшї дѣлѣїнѣнѣ ла дѣнселї, ка амїчї карїї нѣреѣшї а венї мї а'ї да зїоа бѣнѣ.

Ѓн сѣрѣс се дѣсемнѣ не бѣзѣле лїї, сѣрѣс ме-ланколїк мї трїст ка сѣрѣсѣл мѣрїндѣлїї каре, вѣде нентрѣ ѣеа дїн ѣрмѣ оарѣ зїоа мї їмїна.

— Кѣте зїле ка аѣсте воїѣ маї аѣеа сѣ маї зѣреск? — се'нтребѣ ел.

— О дакѣ зїоа е аша де фрѣмоасѣ аѣї, кѣм

trebze sã fie ea akolo unde strãlucete nentru  
Kreatorul Divin, nentru ungeri și serafimî.

— Și kã toate acesle; — zina aceslã de ce  
nare ea veselã și rãzboare, kãnd ea strãlucete  
șnãl prizonier, — poate șnãl kondemnat?

— Tot ast-fel strãlucete ea oare nentru Andre  
Șenier kãnd skria jãna kaptivã?

— De ce este mãl melankolikã și mãl poe-  
tikã moartea, — kãnd omãl e jãne, — și kãnd  
totãl îi sãrãde inkã în viațã?

— Poeziã aș unckerkãlã a o face mãl lãgãbrã,  
mãl tristã, mãl dãreroasã, dar kiar gũndirea ei în  
jãnețã aș pãstrat lirei lorã, avel prism de dãlceagã,  
de poesie, și de strãlucire kare leagãrã șșfletãl  
fãrã a'l face sã tremãre fãrã a'î inspira niçl șn fel  
de teror.

— E moartea oare așã de oribilã de kãrm o  
desemnã șniã, și este oare aspektãl ei atãt de 'n-  
grositor?

Atãnci niște klonote învenãrã a resãna lãgã-  
bre și dãreroase; — ele vesteãl trecerea șnãl șș-  
flet la eternitate; — avel șșflet nã mãl era o ființã  
ne pãmãnt; — Pãl simți șn reche învenãnd de la  
niçoare și șrkãndãse kã șn fior ghegos pãrã în  
krewtetãl kanãlã, el se kãtremãrã.

— Brrr! — zise el, — kã toate ilãsiãnele a-  
dolescingeã, kiar kãnd omãl este kã totãl otãrã; —  
nã e așã șmor de a mãri.

Klonotele sãnaș kã voceã lor fãnebrã și'ngro-  
zitoare.

— Sãna-vorã oare ele nentru mine? — se'n-  
trebã Pãl.

Apoi ingeãkã șnre rãșritãl soarelãl.



— „O Doamne a tot năstinte; — zise el; — „dăcă viața mea e necesară, iew-o Doamne, ea „este a ta; — dar sursine kăragiăl mămei mele „mi o konsolă ne dănsa; — dă-î Dămnezexle pă- „ternik insniragiănele mi tăria kredingei tale; — „dă-î resimnagiănea țe soarbe omăl din năsterea „religiei. — Kăgă-ō ne dănsa de dărcere, mi ve- „ghiază asănra ȳreii mele mi asănra ȳeloră țe r- „mănă în ărma mea. — Iartă-mi Dămnezexle mie „păcatele mele păcăm ert mi eă ue ale vînză- „torilor mei.“

Kănd se arădikă mi sfărăi aȳeastă răgăciăne  
Păxl era kalm mi resimnat, el reviti ȳeea țe skri-  
sese seara, mi păse semnățara lăi asănra.

ȳma se deskise mi măma lăi intră.

Amăndoi se 'nărgășară, mi ea înȳenă a ulănge  
kă săsuin.

## X.

### O MUMĂ.

— Maîka mea! — bîna mea mîmî!

— Fîlî meş! — fîlî meş.

Strigarî amîndoî de o datî.

Dîne ce ea îmî stîpîni sîspînîl se aşezî pe skîzn, Uîlî se nîse în genîke înaintea ei, ea î nîse mîna pe frînte.

— Illî tî sî fîlî vikîtima lorîş neferîcîit konîl; — nî le era destîl de şînl.

— O nî te'ngriji de nimîk maîka mea; — nî krez ka lîkrîrîle sî fîe ama de grave ne kîm le fakîş ei; — poate kî ei voeskîş nîmaî sî ne şnerîe.

— Eî bine ce'îlî-a zîs ei?

— Kolonelîl Daragan m'a çerçetat aşearî; — el novestî mîmeî lîî tot, aşarî din çele din şrmî frîse çe'î zîsese çerçetîtorîl lîî.

— Tî nî'mîl-î konsîlia o trîdare saş o dela-îşîne, nî e ama maîkî? — adîogî el.

— O nî! — nî! — nîçî o datî; — or-kare 'îlî va fî soarta, sîfere fîlî meş, açi stî adevîrîata noblegî; — noblega omîlî e 'n înimî şî kîşgetîrîle lîî. — Fîî tare şî onest.

Пахл сѣрѣтъ мѣиниле мѣмѣй лѣй ши мѣрмѣрѣ:

— О ѣѣ мѣлѣѣmesk Дѣмнезѣле еѣ 'мѣ-ѣ dat  
absolѣѣѣnea.

Апоѣ мѣма лѣй шеѣѣ апроѣне доѣѣ оре кѣ  
дѣнсѣл.

Ла 10 оре мѣма лѣй се скѣлѣ, еѣ ѣмбѣѣѣше  
ѣнкѣ о datѣ не фѣл еѣ, — ши плекѣ сѣ алерге пен-  
трѣ libertatea лѣй.

Кѣнд еѣи еѣ дѣн камерѣ, — Пахл кѣѣѣ не скаѣн.

— О кѣragiѣл меѣ! — кѣragiѣл меѣ! — мѣр-  
мѣрѣ ел.

Ши се аѣѣндѣ iar ѣн tristele лѣй гѣндирѣ.

\*

\*

\*

Пахл нѣ фѣ тѣрѣѣrat de nimenѣ ѣн zioa аѣѣѣ  
пѣлѣ la доѣѣ оре.

Ла доѣѣ оре ofiѣerѣл интрѣ кѣ ѣн bilet de la  
мѣмѣѣsa.

„Am promisiѣnele ѣele маѣ тарѣ ши ѣele маѣ  
„sigѣre; — азѣ веѣ фѣ liber, еѣ алерг ѣнкѣ nentrѣ  
„realisarea аѣѣlorѣŋ promisiѣnѣ, кѣragiѣŋ, ши пѣѣѣen-  
„ѣѣ; — te сѣрѣт ши te ѣѣbesk.

„a la мѣмѣ.“

— Сѣрманѣ мѣмѣ, ѣѣи zise Пахл; — кѣм ѣѣи  
fѣѣѣ ѣлѣsѣnѣ.

Ши о lakrimѣ strѣлѣѣи ѣн geana лѣй.

Ла треѣ оре ofiѣerѣл интрѣ iar ѣн kamera лѣй,—  
ofiѣerѣл dѣn zioa ѣѣѣ-laltѣ era skimbat, аѣѣ noѣ era  
brѣsk ши sever.

— Te kiamz kolonelul Daragan, komisia e ad-  
nalz; — mergi Domnule.

Mergi inainte Domnule; — ii response Paal; —  
te voið arma.

Ofiserul emi, Paal il armz.

Astz datz nz mai sz introdus in kabinetul ko-  
lonelului Daragan, el sz introdus in o altz Kamerz.

La un birou mare erað amezagii chinzi mem-  
bri; — Komisia era prezidatz de un general.

Paal intrz; el salutz ne togi kz o inklinare de  
cap, mi togi ii malyxmierz assemenea.

— Domnule, ii zise generalul; — kolonelul Da-  
ragan iui va cheli intrebzrile cheui-a fzkt mi res-  
punsurile Dमितale, vei vedea dakz sznt esakte.

— Dagimmi voe a vz snzne, Domnule general,  
kz krez aceastz formalitate instilz; — am inkre-  
dere in onorul Domnului kolonel, mi sznt foarte  
sekar kz nz a adlogat nimic.

— Ba nz, nz, poate ka eð sz te si 'ngeles rzð;  
— mi dedz citire snzi akt kare kourindea tot in-  
terogatorul che 'i-se fzkse seara.

— Aceste sznt resunsurile Dमितale Domnule?  
— Il intrebz generalul.

— Da; — response Paal.

— Stxzeshi in aceastz nefericitz tgzdsire?

— Stxzesk.

— Nz ai a mztzrisi nici a adloga nimic?

— Nz am nici a mztzrisi, nici a adloga nimic.

— Te-ai gzndit bine la chele cheui-a zis kolo-  
nelul Daragan ascarz?

— M'am gzndit, mi nz am a mai zihe nimic,

— nz stið nimic.

— Te nogi re'ntoarhe in inkisoarea Dमितale.



Пазл салхъ ми еми. — Ла хуе гъssi офигерл  
ми казави; — ел ил хртмъ ми реинтръ iar în kamera  
kare'i servea de inkisoare.

— Аксм soarta mea e олърхъ имъ zise Пазл;  
— воиъ si dat nroforma în jâdekaltъ, ми poi-мъlне  
noate се va сфърми кх viага mea.

Fie voca ta имлнитъ Dамнеzesle!

\*

\*

\*

El wezъ awa singxъ auroane o оръ.

Dанъ o оръ офигерл kare'l arestase; veni în  
kamera sa кх o хртie în мънъ.

El се anронie de Пазл ми'i стръне мъна.

— Ам бхкхрия de а'гг anхнга Dомнъle кх еми  
liber; — ил zise офигерл.

— Liber?

— Кх totъl liber; — liber съ mergi xnde ve'i voi,  
ми ам ordin съ'гг redaхъ ми toate хртiele Dамитале.

— Nх ingeleg асeasta, — асeаръ kolonelъl  
Daragan мъ ameninga de moarte, ми аксм имъ  
снхъ кх сснт liber?

— Асeаръ kolonelъl Daragan voca съ te 'n-  
grozeaskъ, dovadъ кх еми liber, iatъ'гг хртiele.

— Игъ mslъamesk, — игъ mslъamesk Dомнъle,  
нх нхмай d'асeастъ бхнъ nostate de kare бъръна  
mea мхмъ te va iаbi, dar ми de interesal че'мъ-а  
аръtat de ерл нънъ аксм.

Пазл имъ revizsi хртiele, ил linsa драмъl lаl  
Kърджентъl.

El nrivi ne oficer.

— Înceleg, — şn kaet, — o niesz de teatru, — komisiunea aş onrit'o mi a ars'o; — malyxmewtete kx ai skypat kx alxt.

— O, mlii Domnule, şn astor yine la onerxi lxi kxm yine şn nyrinte la şn konil. — Fie; — trebxe şt mş koste mi ne mine ceva. — Akxm o rşgryixne am şt'yli fak Domnule, ai fost awa afa-bil in kxt uş'yli novix malyxmi alt-fel de kxt kx rekxnoulinga mea, şn oficer de şsarî kare era a-searş aşi, m'a invitat a lxa cheaixlş kx dşnsxl; — el a fost foarte bşn mi foarte amabil kx mine, te-au rşga şt'mi snxi şnde wade mi şt'm'i faşl mi Dşmncata onorşl de a veni şt ieş cheaixl la mine astş searş kx dşnsxl.

— İl voiş gşssi cş mi voiş veni kx dşnsxl.

Paşl ştrşnse mşna oficerşlxi, lwi lşx xşrtiele mi se renczi ne skarş, jos il autenta o birje.

El se arşnkş in birje mi se dşse drent akasş:  
Mşma sa il autenta.

— Liber! — ştrigş el kxm o vşzş, — liber, şşnt liber.

Şli se arşnkş in bragele mşmeş lxi kare plşn-gea de bşkşrie mi il akoneri de şşrstşri.

\*

\*

\*

Seara era la Paşl adşnatş toatş jşnimea Bşkş-remşlşlxi, toşl amivli lxi mi chei doi oficeri de şsarî mi de kazaşl.

Hașl le novesti la toți ce se petreksse, le citi testamentul său, mi le spuse toate împrejurările lui.

La două ore după miezul nopții lumina era încă la dînsul.

Nentră viața oarbă în doi ani Hașl se infidel memoriei Hașlinei; — nentră viața oarbă în doi ani Hașl își săvîrșea ei.

## XI.

### Încă o durere.

Arestarea lui Pașl, era ultima emoțiune ce născuse s'încercase inima zdrobită a mamei lui.

Această emoțiune fusese ultima isbire care o sfărâma.

Ea desvâlsise urea mult kragiș, — născuse multă energie, — o tărzie ce covârșea toate năsterile ei.

Peste câte-va zile ea căzu bolnavă.

Un medic imbecil, care trecea atâncuși mi trecea încă mi azi pentru că din medicuși cei mari în România o mureștrii.

În trei zile îi auilikă mai-zecă de linitori mi ont-sare-zecă vendăse.

Ea nu mai avea sînge.

În ont zile ea sakombă unei boale de slăbiciune, mi se stinse năgînă kă năgînă kă o lamă care nu mai avea ont-de-lemn.

Pașl lăkra în kamera lui, — totuși ziceaș că mama sa era mai bine.

Sărmană mamă! — ea avăsese acea lăciditate ameliorătoare ne care o adăce anămiera morgei, mi nimeni nu ghicise această fatală năvestire a mamei binelăi.

În trei ore dăse meza zilei; — rălăi ipueng.



Servitorul intră.

— Să noștiți la kăkoana 'n kasă; — zise el lui Pașl.

Pașl nu întrebă nimic, — kredea că mama sa îl kiamă.

Kind intră în kameră sșora lui era îngenskiată lungă nat; — silențiat dăreror al morgei domnea în acea Kameră, o bătrână servitoare medea la kanel natăși ei.

Sșorile mărindei medeaș în nișoare abtăte și palide la nișoarele ei.

Moartea năsesse ne frântea mamei lui acea asreolă de năritate și de sșungenie ce fayo ne omul onest de trece din o viață 'n cea-altă kalm și fără măstrare de kăgel.

Pașl merse de 'ngenskiă în silențiat lungă sșora lui. Mama lui întoarse kuturele ei sure dănsă; ele mai strălăvire o dată; băzele ei se încreșnară în un sșoră și muna ei se năse ca tandregă ne kanel lui.

El simți acea mână izbitoră înghețândă-i krestelă kanelăși, o lă ca venerașne, o sșrăte, și năse frântea lui ne dănsa.

Ea încerkă a zice un kăvânt de ertare și de bine-kăvântare, dar kăvântă 'i eksniră ne băze, și băzele 'i stătară iar în un sșoră dăle și matern.

Anoi fără unkt o sforgare dar ea nu avă nătereă a se arădika; — sșora lui se skăle cea d'înliș, ea îi lă kanel ca amândoră mănile și o sșrăte de treă ori ne obraz, anoi veni rândăși lui Pașl, ea îi lă asemenea kanel ca amândoră mănile il sșrăte de treă ori; — și ka și kând moartea nă

aiulenta de krt darea acestorǝ ultime sǝnte sǝrǝtǝri  
ca nǝ mai fǝkǝ niǝi o miǝkare.

Sǝrorile ei inǝenǝrǝ a pǝna, sǝrora lǝi Haxla-  
rǝnǝrǝ ǝn rǝknetǝ mi kǝrǝ lǝwinatǝ ne narket; —  
Haxl rǝmasse in niǝoare fǝrǝ a proferi ǝn kǝvǝnt.

Kǝm fǝkǝse kǝ kǝuǝi-va anǝ mai inainte pen-  
trs tatǝl sǝǝ, fratele ȳel mai mare; — ast-sel astǝ  
datǝ el se anronie, mai ingenǝkie o datǝ, iǝ sǝrǝtǝ  
mǝnile mi 'i le imǝreǝnǝ mi 'i inkise okiǝ.

Rǝdele, amiqǝi, lǝarǝ ne mǝtsǝwele mi rǝdikǝ  
ne sǝrora lǝi Haxl.

El rǝmase inǝietrit lǝngǝ natǝl de moarte al  
ei, nimenǝ nǝ il nǝts miǝka de akolo; — urivirele  
lǝi staǝ agintite asǝnra aȳelǝi kadaver iǝbit, mi  
sǝsninele se'nǝkaǝ in pentǝl lǝi ka nodǝrǝ kare 'i  
onreǝǝ resnirǝgiǝnea.

A treia zi mǝma lǝi Haxl era denǝsǝ lǝngǝ  
soȳiǝl ei in aȳela'ǝi mormǝnt, nreȳiǝi ȳntonaǝ  
vǝrnika ei nomenire, mi Haxl askǝlta stǝnid fǝrǝ  
a ȳngelege nimik aȳele inǝne lǝgǝbre de sǝtare a  
tot ȳe iǝbimǝ ne pǝmǝnt.

— „O akǝm nǝ mai am nimik kare sǝ mǝ lege  
de pǝmǝnt,” zicȳa Haxl.

— „Tatǝ, amantǝ, mǝmǝ; — ȳe 'mǝ mai re-  
mǝne mie!

Hi ǝn ȳe in inimǝ iǝ resusǝndea; — „ǝn des-  
tin de lǝute mi de sǝferingǝi.”

\*

\*

\*

Ilase zile dǝnǝ aveasta Haxl lǝr konilǝl fra-

telai s'ar ne kare'l krewtea mama lai, mi nlek' la  
Brila unde se 'nbark'.

Aersl, dramsl, obosirea, mai r'kori usuin ideele  
lai mi ii mai int'rir' k'ragisl, el privea avel ko-  
nilaw, avel kreatur' inocent' kore'i s'ar'lea, mi'mi  
zicea : — „mai am ink' o misixne de 'malinit'“

\*

\*

\*

Nimeni ne 'wi poate r'kinxi km se str'nge  
inima om'xai de o impresiune trist', d'areroas', a-  
mar' k'nd pr'rsiute p'rmirile ne kare a koni-  
l'rit, mormintele ueloz ce a izbit, mi k'nd privi-  
rele lai s'af'nd' in snagi' ka s' le kate, s' le  
mai z'reask' odat', mi s'fletai lai s' le mai m'r-  
mire an k'v'nt de izbire r'k'nt'loare.

El r'mase ne n'ntea vanor'xai, — okii lai se  
k'f'nd' in snagi', k'z'nd s' vaz' ink' lokarile  
unde tr'ise, unde izbise, unde s'ar'sese feriqirilor,  
mi unde v'rsase lakrimi amari as'ara d'ar'erilor'  
desn'rgirei. — Vaski inainta k' raniditate mi in k'-  
r'nd vederele lai ner'd'ar' avel lokari sk'anne sare  
kare sb'ara s'fletai s'ar.

O ostare indel'ng' mi s'f'mietoare se 'nek' in  
n'ntai s'ar, el k'z'x ne bank', wi akoneri fig'ra k'  
m'lnile, in'v'x s' s'x'vine mi lakrime arz'nde sk'el-  
dar' obr'aji lai nalizi mi obosigi de s'f'erinq'.

Sf'ruitai ur'gei 1-ia.

## PARTEA II.

# STREINATATE ȘI STUDIU.

### I.

## LA PARIS.

*Aă trecut două ani.*

Noi grăsimă akem ne Ilaxl în Paris în o kamery de student din sliga St. Jacques.

Ns kă el ns ar fi năstl lokxi în ăn lok elegant mi bogat al moselei de Antin; — ns kă el era sarak mi kă necesitatea îl kondsese în aveu narte întănekoasă a kanitalei civ. lisată.

Ilaxl aveu trei mi galbeni venit ne an, — eni-  
tronia ve se 'nflingase asăra averei lăi în Romă-  
nia, îi trimtea reglat tot venitul să; — ns era  
dar miseria kare'l silise a lokxi în sliga St. Jacques.

La sosirea sa el a grăsit în Paris ăn vekis a-  
mik mi kamarad de kolegiș al să; — Vasilake, era  
studentul Boem kare trăia zi kă zi, nenrevăzător  
de mănă, kăntând miseria, zăkălzind-se kă kaie-  
tele de stădiș ne kare le arănkă 'n fok kănd se



sfârșeaș kîrbșniî de pîmînt, mînkînd kî doș-  
zevî solde ne zi, plîtîndș'îî termenșî dîn priva-  
țișni, îî rîzînd de sîrîșia lîî.

\*

\*

\*

Ajîns îî Haris, Pașî trase la otelșî de Bade, ne  
Bșlevardșî Italianilorș.

Îî Haris kînd soșește șî Romîî îî așî toșî  
șeî-l-alșî îî datș; — sosîrea se face eveniment  
n'între komnatîoșî.

Toșî venîrș sî'l vazș; — el așzise vorbînd  
de Vasilake ka de șî jîne vesel îî stîdios, —  
legîșrî de îîntîmitate kî vekîș sîș kamarad eraș  
maî natîrale de kît kî or kare altîș; — ama dar  
el se legîș kî Vasilake.

Pașî avea banî kî dînsî.

Vasilake se 'nsîrîîîrș sî fie Çiveroncle sîș îî  
Haris, îî îîntrodîktorș lîî îî lîmea stîdioaș.

Îîntîia zi eî mînkîrș la Vêfour.

Vêfour, Very, les Frères, Provençaux, sînt kî-  
rîosîtea streîîîlorș, îî îdealsî stîdentîșî; — kînd  
șî stîdent ajînge sî noatș mînka la Vêfour, așela  
a trekîș rîbîkonșî mîserîeî; — toșî șeî-l-alșî kari îî  
vîdîș îî arînkîș o kîtare de îîvîdie îî de doringîș  
îî îî nîrîveskîș ka ne șî Nabab îîmîrovîzat.

Kînd eșîrș de la nîrînzîș kare kostase ne  
Pașî wase-zevî franșî; — Vasilake rîmîșese kî o  
șkobîtoare de dîngî îî mîrș, îî îîî nîrîrîdea dîngîî.

— Țn stădent, ȝn kamarad al lăi Vasilake trekă  
ne akolo. — Vasilake il onri.

— Bănu zioa, — ȝnde mergi tă?

— Mă dăk la mătșamea<sup>(1)</sup> nănu este inkă  
timn să denăiș naketăi ačestă.

Pașl kare nă ingelegea inkă semnifikarcea kă-  
vântăiș mătșame, deskise okiī marī mi arivi ne stă-  
dent kă kăriositate.

Vasilake sărișe.

— Inștil; — îi zise Vasilake; — ȝe'ui tre-  
bășute?

— Țe fel ȝe'mi trebășute? — imi trebășute  
zece franči akăm ad momentum, lasănu kă se'n-  
kide mătșamea.

— Kăm se'nkide mătșama dămitale Domnăle?  
— întrebă Pașl.

— Țe nă utiī, e ora la kare mătșamea se  
'nkide, sânt auroane mase, nă mai este de kăt o  
singără săkărsală kare mai stă deskisă nănu la  
timnăi ačestă.

Pașl bolovăni okiī mi mai marī, — el nă 'n-  
gelegea.

Vasilake înčenă a răde.

— Ținegi bălendrele, zise el stădentăiș; —  
dă'mi trei-zece franči; — adăogă el întorkăndșe  
kătre Pașl kare băgă măna în băzănar mi skoase  
doi Lei-d'orī.

Vasilake băgă ȝnăl în băzănar mi 'ntinse ne  
ȝelă-lalt stădentăiș

---

(1) Kă cășnresiznea de mătșamă stădengii în Franția kă-  
lișkă măntele de Piété ȝnde'mi nănuș lăkrările amanet.

— À charge de revanche, — zise el stădeu-  
tărl.

— Măre; -- răspunse studentul lăund Lăisă  
de aer, — dar kəm vŕz eă ai ajăns la marginele  
Haktolărl, mi iŕt adăncezi labele în isvor.

— Haktolărl e renrezintat în fiinga xărl vekisă  
amik mi kamarad ne kare 'ŕi-il nrezint; — îi zise  
Vasilake: — Hărl tănŕ, bogat, mi foarte snirităos.

— Dărl ksalităŕi nreŕsile kă desăvîrșire; —  
răspunse studentul strângând mîna lărl Hărl.

— Dărl Domnărl voemte sŕ ne fărl nŕce-  
rea a ne însoŕi, amă fi kă togii, zise Hărl.

— Kă ăea mă mare băkrice; -- dar veză niărl  
o dată o scriuire nă poate fi komlektă; — ăe sŕ  
fărl kă naketărl? — nă vŕ poărlă însoŕi kă dănsărl.

— În adevărl, — sŕ fiă al drăklărl kă năke-  
tărl tărl, dărl nă aveărl ăcest năferiqit naket era sŕ  
fimă kă togii, amă fi netrekărl o seară de minăne;  
— dar ăe idee întănekoasărl ărl avărl sŕ nŕeărl ne x-  
ligele Parislărl kă naketărl la săngioarărl, nare kă  
cărlărl xă porte-faix.

— Bravo, — nare kă stiam eă kă o sŕntil-  
nesk o provedinŕărl kare sŕmăl întinzărl săb fiinga  
xărl kamarad dărl-zărl franărl.

— Dar nimik măl xăor; — zise Hărl, însoŕimă  
ne Domnărl nărlă la lăksinga să, îmă lasărl naketărl,  
mi anărl mergemărl.

— Aferim! sŕ mergemărl tokmărl la aliga St.  
Jacques kănd toate teatrele sănt săb nasărl nostrărl.

— Ama dar mergemărl la teatrărl? — întrebă  
studentărl.

— Da, astă seară săntemărl kăm se kade, --  
răspunse Vasilake: — săntemărl gentlemen, lăssărlărl

nebsniile pentrē mīne; — dar o idee mai praktikā,  
sē trechemē lēngē Sena šī sē arsnčī naketāl in-  
pēntrē.

— Idee strîlşărit, dar sîind kă 'n Sena nă  
voiă găsăi o balenă kare s'î năie în pânticele sale,  
nă o voiă arma răsponse stădentăi.

— A! am g<sup>u</sup>sit; — strig<sup>u</sup> Vasilake; — Pa<sup>u</sup>l  
tot trebse s<sup>u</sup> mearg<sup>u</sup> p<sup>u</sup>akas<sup>u</sup>, mergem<sup>u</sup> ĭmpreun<sup>u</sup>,  
mi lam<sup>u</sup>ĭ naket<sup>u</sup>l la d<sup>u</sup>ns<sup>u</sup>l, m<sup>u</sup>ĭne ĭl ie<sup>u</sup>.

Toți anrobară ideea aceasta și merseră la o-  
telul de Bade.

Studentai se nāmea Denville, el arankā nake-  
tai ne ēn fotoliš, llaši regāš kšte-va lēkrēri n'in  
kamerā.

— Dar de-nu teatr ce facem? — întrebă studentul, mergemă akasă așa ke stomakul gol.

— Ba ns; — zisse Vasilake mi dakъ Paѣl vo-  
cunte eѣ am o idee.

— Manifestă idea, o îngelentală mea Mentor;  
— response Pașă: — deklar de akum că priimesc  
or ce idee.

— Ei bine ideea mea se rezumă în o koală de hârtie pe care o să scrii în un stil înalt Ernestine!

— Ernestinei, — strigă studentul: — dar cum  
nebn; — ce nu uită că Ernestina a fugit amor-  
urile care se murea ca foamea și privăște, a de-  
sertat modestă și lăcomie și s'a kerkat dăru ne  
arinele șiși banker gros în burtă și gros în năg  
ne înțelemele karkierului Breda.

— Ce naif ești? — îți închinsești kă ea ne-a  
xilat; — din kontră ea va veni kă cea mai mare  
băcărie; — ka păsărelele kare sboră tot d'asna



snre loksrile nърsite, — xърtie, — imaginayixnea mea ferbe, wi simy kъ o sъ komnxiщ xn kan d'oner.

— Sъ vedemъ; — iatz xърtia qerxъ.

Vasilake se nxse în faya skriitorixlxi, lъ kon-deixl în mъnъ, se gъndi kъte-va momente anoi în-chen a skri fъръ a se mai onri nъnъ se sfърwi bi-letxl; — kъnd nxse qea din xrmъ literъ el qiti:

„Ilxstrъ Xъri a paradixlxi Maxomet.

„Astъ scarъ de la doxъ-snre-zeye ore înainte, „adikъ azî-noante, mare wi strъlxqitъ renrezintare „însogitъ de xn sъne kare wi el va fi însogit de „vinxri streine, de mamnanie wi de likexrxri în xn „kabinet la „Caffé Anglais,“ — ilxminare orbitoare, „naktolxl va kerge în xude axrii, programxl este „imitat din analele gъsite în Jocqey club wi mъn- „karea qea mai ekskixъ variatъ nrin kъnteyc, rъ- „sъri, wi kъvinte frъmoase, qei qe'wi vorъ simy „kъragixl wi imaginayixnea vor eksala xn snitsch<sup>(1)</sup> „asъnra prodъcerei norъmbxlxi în Romъnia wi se „va eksiba xn lskrъ foarte kъrios de vъzat xn sel- „batek qivilisat, xn nring nabab Romъn, akъmsosit „în keltxirele materiale ale kърxi noi vomъ face „keltxirele sniritxlxi nostrъ.

„Ewti invitatъ o sъnerbъ divinitate a kъartie- „rxlxi Breda.

„De wi înkъ varъ, dar nentx raritatca fan- „tlxlxi va lъqi xn fok monstx în xemine xnde vomъ „arъnka ne aqel kare va avea nrostia de a snъne „o nrostie.

„Regimъ a inimelor bъnoase sъ nъ kъm-va sъ

---

(<sup>1</sup>) Diskъrs.



„vii singur; rekrut oră înkă doar să trei nătră  
„dar cel năgin doar divinități ka tine; — mi o  
„kaleaskă elegantă e la disnozițiunea maiestă-  
„reî tale.

„Trăiască veselie mi vinurile cele delikate!

— Iată ăi bilet kămi tă kare ai skris lăkrăi  
frămease în urosa Romănu, nă ai gîndit niți o  
dată să skrii; — a! a! sântemă mai ferikăi în  
înălțimele kăartierăi Latin mi

Vivat stădentă!

Pașl kemă ăi servitor din otel îi zise să gă-  
sească o kalească kă kirie mi 'i dete biletă or-  
donăndă'i să lasse mi biletă mi kaleaska la Er-  
nestina.

— Să nă kămi-va să ăi livrea, — strigă Va-  
silăke; — akămi amicită mei eă merg să komand  
săneșl, voi mergeți la teatră vă găsesc akolo.

\*

\*

\*

Peste o oră ei craș în o loje de avânt svenț  
la teatră Montansier mi Pașl imi ginea inima kă  
măna răsănd de farsele lăi Ravel, de sigara lăi  
Hyacinthe mi de kontorsisnele lăi Grassot.

Dănu teatră ei merseră la Caffé Anglais, akolo  
intrară în ăi kabinet ăe rezervase nentă dănușl.

Pașl răsesse atăt de măt în kăt nă se mai  
îndoia kă va nătea netreče.

— Na; — zisse Denville, — nă'ți săneam eă  
kă ai skris în zadar mi kă Ernestina nă va veni.